

ΣΥΝΟΨΕΙΣ

Η Ταυτότητα του Εικονικού Επαναστάτη

Σε αντίθεση μ' αυτό που πιστεύουν ορισμένοι άνθρωποι, κυρίως αλλά όχι αποκλειστικά της τρίτης ηλικίας, ο εικονικός επαναστάτης είναι μια γνώριμη φιγούρα, καθόλου μα καθόλου σπάνια στις νεότερες ηλικίες.

Έπειτα μάλιστα από ενδελεχείς έρευνες, οι επιστήμονες κατέληξαν ότι η προσωπικότητα του εικονικού επαναστάτη έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και είναι ανεξάρτητη από το φύλο του, το οποίο είναι εξίσου συχνά τόσο θήλυ όσο και άρρεν, μολονότι εντέλει είναι αδιάφορο το τι ακριβώς είναι.

ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΑ ΤΣΙΛΩΝΗ
victor.tsilonis@intellectum.org

Ο εικονικός επαναστάτης έχει ηλικία 20-40 ετών, είναι δε κατά τεκμήριο υπέρ το δέον μορφωμένος σε σχέση με τη νοημοσύνη που διαθέτει (τουτέστιν οι τίτλοι σπουδών του είναι περισσότεροι ή μεγαλύτεροι από τον δείκτη ευφυΐας του) και έχει τουλάχιστον έναν υπολογιστή, μολονότι στη συντριπτική πλειοψηφία

των περιπτώσεων χρησιμοποιεί δύο: έναν στο χώρο εργασίας του και έναν στο σπίτι. Επίσης, διαθέτει λογαριασμό στους ιστοτόπους κοινωνικής δικτύωσης ονόματι «ΠροσωποΒιβλίο», «Ο Χώρος μου» ή «Τιτ-βιστής», αλλά εκείνος ανεξαρτήτως του ποια γλώσσα μιλάει, Ελληνικά, Ουγγαρέζικα ή Κέλτικα, αρέσκεται να χρησιμοποιεί τις ξενικές τους, αγγλικές ονομασίες, οι οποίες έχουν καλύτερη ανταπόκριση στο

φλοιοό του εγκεφάλου του, τουτέστιν Facebook, MySpace ή Twitter.

Τέλος, δεν διστάζει εσχάτως αντί για τον κλασικό περιηγητή του διαδικτύου (internet explorer) ή τη φλεγόμενη αλεπού (firefox), να δοκιμάζει νέα προγράμματα-περιηγητές με το εντυπωσιακό όνομα «λιωμένος βράχος» (rockmelt) ή το αρκούντως δηλωτικό όνομα «κοπάδι» (flock), τα οποία τον συντρέχουν στη μεγα-

ΣΚΙΤΣΟ ΛΙΛΙΑ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗ

στοποίηση της συμμετοχής του στην επανάσταση των κοινωνικών δικτύων.

Ο κόσμος της εικονικής πραγματικότητας και των ψηφιακών κοινωνικών δικτύων είναι ακριβώς το περιβάλλον στο οποίο ο εικονικός επαναστάτης αναπτύσσεται ως προσωπικότητα και δραστηριοποιείται τουλάχιστον τρεις με τέσσερις ώρες την ημέρα. Ωστόσο, επειδή η παρακολούθηση του εικονικού

αυτού κόσμου είναι ουσιαστικά διαρκής, με την έννοια ότι καταναλίσκει 11,25 - 15 λεπτά του χρόνου του ανά ώρα και για 16 ώρες το 24ωρο, αφαιρουμένου του οκτάωρου ύπνου (αν και δεν ελλείπει το φαινόμενο του άγρηνου εικονικού επαναστάτη), η ενασχόλησή του καθίσταται ή τείνει να καταστεί η πλέον σοβαρή και πνευματικά απαιτητική καθημερινή του δραστηριότητα.

Στους χώρους αυτούς επαναστατεί διαρκώς με ποικίλους τρόπους: παρακολουθεί τις ιστοσελίδες των φίλων και γνωστών του, επιχειρεί να ανακαλύψει μέσα από τους υπάρχοντες φίλους και γνωστούς καινούριες ενδιαφέρουσες προσωπικότητες και εν δυνάμει συντρόφους της εικονικής του επανάστασης, εκφράζει ζωντανά τη δική του γνώμη για τα συμβαίνοντα μέσα από την ενημέρωσή

της προσωπικής του κατάστασης, συζητεί έντονα σε σελίδες και «τοίχους» φίλων, ανεβάζει ποιηματάκια ή επαναστατικά τραγούδια και δηλώνει ευθαρσώς την προτίμησή του σε όσα οι σύντροφοι εικονικοί επαναστάτες θαρραλέα επιχειρούν «ψηφιακώ τω τρόπω», κάνοντας τολμηρά κλικ στην επιλογή «μου αρέσει».

Σε ημέρες-απόηχους μιας άγνωστης επανάστασης που όμως κατά κανόνα ο ίδιος δεν έζησε ποτέ, όπως την επέτειο για το «Όχι» στις 28 Οκτωβρίου και το Πολυτεχνείο στις 17 Νοεμβρίου, θα ανεβάσει τραγούδια της Σοφίας Βέμπω και του Μάνου Λοΐζου, θα γράψει τα δικά

του ποιτάτα για τα ιστορικά γεγονότα και ίσως βάλει ακόμη στο προφίλ του φωτογραφίες από το πολεμικό έπος της Αλβανίας και το τεράστιο πανώ με τη λέξη «Ελευθερία» που είχε τοποθετηθεί στην κορυφή του κτηρίου του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του 1973.

Στην αληθινή ζωή όμως ο εικονικός επαναστάτης διαρκώς τελεί σε αδράνεια ή στην καλύτερη περίπτωση επαναλαμβάνει, σαν τέλειο γενετικό αντίγραφο, τα λάθη και τις συμπεριφορές των γονέων του. Απέχει από τις εκλογές ή, αν ψηφίσει,

θα ρίξει την ψήφο του πατροπαράδοτα και άκριτα εκεί που την έριχναν και οι γονείς του, επειδή «έτσι ξέρει κι έτσι συνήθισε να κάνει». Ο λόγος είναι ότι το 99,99% των εικονικών επαναστατών εξαρχής ή κάποια στιγμή στην πορεία λησμονεί ότι η διαδικτυακή πραγματικότητα είναι μία προέκταση και όχι αντικαταστατό της αληθινής ζωής, στην οποία πλέον όμως δίνει ήσσονα σημασία.

Όσο περνάει δε ο καιρός η δράση του περιορίζεται όλο και περισσότερο στο να πατάει με τον δείκτη του ποντικιού στην οθόνη την επιλογή «μου αρέσει» και κατόπιν να θεωρεί πως –αφού το

Η Ταυτότητα του Εικονικού Επαναστάτη

“ Ο εικονικός επαναστάτης έχει ηλικία 20-40 ετών, είναι δε κατά τεκμήριο υπέρ το δέον μορφωμένος σε σχέση με τη νοημοσύνη που διαθέτει και έχει τουλάχιστον έναν υπολογιστή. ”

έπραξε αυτό– παρευρέθηκε ήδη μ' έναν θαυμαστό τρόπο στα εγκαίνια της έκθεσης του Τουλούζ Λωτρέκ στο Τελλόγγλειο, στη συναυλία των U2 στην Αθήνα, στην επόμενη δράση της παρεμβατικής ομάδας «Χήνα» στην Αγία Σοφία κ.ο.κ. Κάποια στιγμή, ωστόσο, αρχίζει να βαριέται να κάνει ακόμη κι αυτό, οπότε σταματάει ακόμη-ακόμη και να πατάει το κουμπί της

αρέσκειας. Ενώ όμως η επανάσταση στον ψηφιακό κόσμο καλά κρατεί, στον αληθινό κόσμο τίποτα δεν αλλάζει και ούτε πρόκειται, όχι μόνο για τον εικονικό επαναστάτη, αλλά και για κανέναν άλλον. Κι αυτό επειδή ο εικονικός επαναστάτης είναι αυτός, ο εικονικός επαναστάτης είσαι εσύ, ο εικονικός επαναστάτης είμαι εγώ.

Υ.Γ. Η περίπτωση του Τζούλιαν Ασάντζ (Julian Assange), ιδρυτή της Wikileaks με την οποία ασχολείται το τελευταίο άρθρο του τεύχους, αποτελεί προφανώς την εξαίρεση του γενικού κανόνα του εικονικού «επαναστάτη». Ας βάλουμε όλοι μια σπίθα! ☒

